



Despre Gen. Ștefan Gușă

Col. (r) STAN IOAN

În vara anului 1957, împreună cu bunul meu prieten Cîmpean Mircea, ambii bistrițeni, am hotărât să ne înscriem la examenul de admitere la Școala Militară de Tancuri și auto Pitești. Examenul s-a desfășurat în cazarma fostei B. de Tancuri din Trivale, loc deosebit de pitoresc dar „cazarea” noastră s-a făcut în vechile remize în condițiile în care într-un așa-zis „dormitor” erau cazați peste 100 candidați. Pitorescul condițiilor de cazare era „asigurat” și de faptul că aveam 3 „etaje” la paturi suprapuse iar accesul la etajul superior era o adevărată aventură.

În aceste condiții aproape 400 candidați s-au străduit să suporte „peripețiile” pregătirii și desfășurării examenului de admitere. Așa l-am cunoscut pe viitorul meu camarad de pluton Fănică Gușă, deosebit de „figură” care a știut să se impună încă din aceea perioadă în fața celorlalți candidați la Admiterea în Școala Militară. Faptul că am fost 3 ani colegi de pluton și nu orice pluton, plutonul 11, 21, 31, deci primul pluton din Companie a făcut ca și competiția să ducă la menținerea calității elevilor din pluton la nivelul numerotației acestuia.

Cu toate că în plutonul nostru erau mai mulți ardeleni, apropierea față de ceilalți colegi s-a realizat repede, fapt ce a făcut să ne ajutăm în momentele dificile apărute pe timpul desfășurării procesului de învățământ.

În aceste condiții de fapt l-am cunoscut mai bine pe „Fane” fire săritoare, sufletist și bun camarad.

Nu pot să uit exercițiile specifice armei tancurilor la pregătirea fizică când trebuia să alergăm cu bârna de autoscoatere zeci de metri iar puterile noastre erau limitate de hrănirea cu mămăligă și „varză a la butoi” – dar spiritul de integrare și încurajările colegilor a făcut să rezistăm acestor încercări, iar așa cum spunea Gușă la absolvire am ieșit niște locotenenți „extraplați”, suplii și cu rezistență la „înaintare”.

Ambițios și dornic ca plutonul din care făceam parte să fie primul din companie a făcut ca Fane să constituie pentru noi un stimulent atât la învățatură cât și la celelalte activități ce se desfășurau în cadrul Companiei B și școlii în general.

Aici la școala militară ne-am călit din punct de vedere fizic cât și psihic, ne-am format ca buni ofițeri de tancuri, fapt care a fost confirmat după terminarea școlii, repartizarea la unități unde a trebuit să ne integrăm urgent în activitățile pregătirii „de luptă și politice”.

Despărțirea de Fane, ca urmare a absolvirii școlii în anul 1960 a făcut ca să nu mai avem ocazia a ne întâlni decât în anul 1972, când el era absolvent al Academiei Tehnice, iar eu dădusem examen de admitere la Academia Militară – Facultatea de Tancuri.

Întâlnirea a fost deosebită, Fane solicitându-mi informații legate de Garnizoana Turda din care veneau la București. Probabil i se propusese deja să preia comanda R.G. Tancuri de la Turda și îl interesau foarte mult aspecte legate de personalul regimentului – rezultate obținute la controale și inspecții, de ce bază materială dispune unitatea și depănând multe amintiri petrecute în școală și perioada în care nu ne-am văzut.

Am fost întrebat la venirea în garnizoană de foarte mulți camarazi de venirea Mr. Ing. Gușă Ștefan la comanda R.G. Tancuri și de calitățile acestuia, mai ales că la comanda acestui regiment s-au perindat o serie de comandanți cu multă experiență dar și foarte „milităroși”. Descrierea bunului meu camarad Gușă celor din garnizoană a făcut să fie așteptat cu bucurie pentru a prelua comanda unității.

În anul 1974, după absolvirea Academiei Militare am fost repartizat în Statul Major D. 6 Tancuri a cărui comandant era colonelul Ion Scrieciu.

Relația, cu de acum cdt. R. 6 Tancuri, a fost mai apropiată, consultându-mă în multe probleme legate de desfășurarea în special a unor aplicații.

Cu toate că era cdt. De regiment nu considera ca fiind un lucru înjositor să se consulte cu cei în drept pentru a realiza eficiența maximă a unor activități, acest lucru l-a apropiat mai mult de subordonați și aceștia au știut să răspundă la solicitările cdt. lor în momente grele.

Colaborarea cea mai fructuoasă și cea mai apropiată cu Fane a fost începând din 1976 când a fost numit șef de Stat major al D.& Tancuri.

Ca șef al cercetării D. 6 Tancuri am participat alături de el la toate aplicațiile tactice, la controalele și exercițiile de alarmă. Modul în care știa să analizeze și să hotărască împreună cu toți colaboratorii săi, i-a adus stima și respectul statului major al diviziei care acționa ca un tot unitar bine armonizat în luarea deciziilor propuse șefului acestuia.

În anul 1981 am fost numit șeful biroului Operații și Pregătire de luptă la D. 6 Tancuri a cărui comandant era colonelul Ion Scrieciu.

Relația, cu de acum cdt. R. 6 Tancuri, a fost mai apropiată, consultându-mă în multe probleme legate de desfășurarea în special a unor aplicații.

Cu toate că era cdt. de regiment nu considera ca fiind un lucru înjositor să se consulte cu cei în drept pentru a realiza eficiența maximă a unor activități, acest lucru l-a apropiat mai mult de subordonați și aceștia au știut să răspundă la solicitările cdt. lor în momente grele.

Colaborarea cea mai fructuoasă și mai apropiată cu Fane a fost începând din 1976 când a fost numit șef de Stat major al D.6 Tancuri.

Ca șef al cercetării D.6 Tancuri am participat alături de el la toate aplicațiile tactice, la controale și exerciții de alarmă. Modul în care știa să analizeze și să hotărască împreună cu toți colaboratorii săi, i-a adus stima și respectul statului major al diviziei care acționa ca un tot unitar bine amortizat în luarea deciziilor propuse șefului acestuia.

În anul 1981 am fost numit șeful biroului Operații și Pregătire de luptă la D. 6 Tancuri iar colonelul Gușă a fost numit cdt.6 Tancuri.

Recunosc că în această funcție ne-am apropiat și mai mult de altfel, zilnic trebuia rezolvate probleme ale conducerii diviziei la care eram solicitat în funcția pe care o aveam.

Multe sunt amintirile legate de perioada în care Gușă a fost CDT.6 Tancuri. M-am bucurat foarte mult atunci când a fost avansat la gradul de general-maior fiind primul din promoția „ediția specială 60” avansat în acest grad.

Am participat la foarte multe aplicații atât conduse de D.& Tancuri, cât și aplicații la care eram noi participanți Statul Major al diviziei sau la aplicații de mare amploare din zona Ciucu.

La una din aplicațiile din zona Sălaj a trebuit să-i anunț o tristă veste – decesul fratelui, trăind alături de el greua suferință și să descopăr la el dorul de meleagurile buzoiene, de părinții lui și satul Spătaru.

Multe sunt amintirile ce ne leagă în special de perioada cât a comandat D.& Tancuri, dar numirea ca șef al Marelui Stat Major în anul 1986 a fost un eveniment surpriză pentru majoritatea ofițerilor din comandamentul diviziei. Acesta nu pentru că nu

se putea îndeplini acestei funcții în foarte bune condiții ci prin faptul că în Marele Stat Major erau generali cu „pretenții” și care puteau fi numiți în această funcție.

Faptul că Generalul Gușă a fost numit în această funcție rezidă din două motivații: tinerețea generalului Gușă, puterea sa de muncă și „priza” la oameni. Faptul că unul din cei mai tineri generali ai armatei a fost numit în fruntea Marelui Stat Major a creat o stare de efervescență în cadrul acestui organism militar urmând o perioadă de acumulări calitative în activitatea acestuia.

Întâlnirea cu Generalul Gușă a fost posibilă în anul 1987 ca urmare a susținerii examenului de colonel la București, moment în care promoția 1960, cea mai rămas, ne-am întâlnit pentru a susține ultimul examen al vieții, generalul a fost atent, a urmărit rezultatele obținute și ne-a muștrat când unii din noi nu s-au ridicat la nivelul pe care el îl dorea.

Ultima întâlnire cu generalul Gușă a fost una la care am participat după ce a fost înlocuit din funcția de Șef al Marelui Stat Major și numit Șef de Stat Major la Armata a-4-a Cluj Napoca.

Aproape o noapte întreagă am depănat amintiri legate de perioada cât a funcționat ca comandant al D.G. 6 Tancuri, viața de la marele Stat Major și unele aspecte privind evenimentele ce s-au derulat în decembrie 1989. Am apreciat modul cum a rezolvat prin convorbirile telefonice, situația creată la frontiera de est a țării.

Desigur că perioada de 12 ani cât am lucrat împreună cu Generalul Gușă a fost și este plină de amintiri plăcute, amintiri ce vor dăinui peste timp și cu stângăcia de care am dat dovadă numai o parte din ele au fost prezentate în materialul de față.

Îmi cer scuze D-nei Dr. Daniela Veronica Gușă de Drăgan pentru întârzierea cu care am trimis această sinteză a amintirilor petrecute alături de Fane Gușă.

Sper că în viitorul apropiat să revin cu un material mult mai bogat.

Cu respect,
Colonel în rezervă Stan Ioan